

Ν. ΣΟΦ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαστείου, ἀρ. 10

Δι' συνδρομῆς ἀποστέλλονται ἀπ' αὐ-
τοῦ εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
κονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόλου Μερουβέλ: ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ, δραματικώτα-
τον μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις Κ. — Φ. Γκουεράτση: Ἡ
ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΟΥ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μετάφρασις Π.
Παυλῆ — Γεωργίου Ὁρέ: Ἡ ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΡΑ, μετάφρασις Ι. Π.
Γεωργαντοπούλου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
5^{του} ἐτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν
κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι
νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ
κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγ-
καίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν
αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ
πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ
συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30^{ην} πα-
ρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΑΝ

[Συνέχεια]

— Εἶναι θελκτικώτατη, εἶπεν ὁ Μα-
μος.

— Ἡ μαρκησία, εἶπεν ὁ στρατηγός,
πίζει ὅτι ἡ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ λίαν
οσοεχῶς. Εἶναι κατευχαραστημένη. Σπα-
ρος εὐρίσκει τις μητέρα σπεύδουσιν τόσῳ
λὺ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς θυγατρὸς της.

— Ὡ! ἀσχολεῖται τόσῳ ὀλίγον, εἶπεν
Μαξιμος.

— Ἀρέσκειται ἐν τῇ μονῳσει, ὑπέλα-
ξε ὁ Σαμβερζό. Ὅταν ἀπέλθῃ ἡ θυγά-
της θὰ μεταβάλῃ τὸν οἶκόν της εἰς
μαστήριον.

— Τίς σὰς δίδει αὐτάς; τὰς πληροφο-
ρι, στρατηγέ μου; ἠρώτησεν ὁ δ' Ε-
αῖλ. Ἡ παιδαγωγός;

— Εἶναι ἐντιμωτάτη νέα! εἶπεν ὁ
στρατηγός.

— Δὲν λέγω τὸ ἐναντίον.

— Καὶ τόσον δροσερά! προσέθηκε μετὰ
μορφασμοῦ λαιμαργίας.

— Χαριεστάτη. Θὰ κλεισθῇ καὶ αὐτὴ
εἰς τὸ μοναστήριον στρατηγέ μου; Ἐ-
πρεπε νὰ τὴν προσλάβετε ὡς παιδαγωγόν.
Θὰ ἐδέχετο μετὰ χαρᾶς.

— Τὸ ἐσκέφθην. Καιρὸς εἶναι νὰ λάβω
φροντίδα διὰ τὸ γῆράς μου.

Οἱ ἱππεῖς εἶδον ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς
πύργους τοῦ Λαργού.

— Τί ἀνεκαλύψατε ἐκεῖ ὕψηλά, μαρ-
κήσις; ἠρώτησεν ὁ στρατηγός.

— Χθὲς τὸ ἐσπέρας;

— Ναί.

— Ἐξαισίαν ἄνθρωπον, εἶπεν ὁ δὲ Πρέλ
σκεπτόμενος τὴν κρεολήν.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ἧς ἔβαινον οἱ ἱππεῖς,
συνωστισμός ἦν ἀμαξῶν βαινουσῶν κατὰ
γραμμὴν. Μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατῶρ-
θωσαν νὰ διέλθωσι.

Τέλος τὴν ἐνδεκάτην ὥραν εἰσῆλθον
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Στρατάρχου, ἐνθα
αὐτὴ ἡ ξενοδόχος εἰσήγαγε τοὺς ξένους
εἰς τὴν δι' αὐτοὺς προωρισμένην αἴθου-
σαν.

Ἡ Μαριάννα καὶ ἡ θυγάτηρ της, ἐπα-
νερχόμεναι ἐκ τῆς λειτουργίας, διήρχοντο
τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑλβέν, ἐν μέσῳ ἀπείρου
πλήθους.

Ἦτο ἡ στιγμή, καθ' ἣν οἱ ἐξάδελφοι
μετέβαινον εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν τῆς
κωμοπόλεως διὰ νὰ προγευματίσωσιν. Ἐ-
πείνων δὲ ἀρκετά, διότι ἡ πνευματικὴ
τροφή, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, δὲν ἐ-
πλήρωσε τὸν κενὸν αὐτῶν στόμαχον.

Κατὰ τὴν διάβασιν ἐν τούτοις τῆς
Ἀγνῆς ἐσταμάτων ἐπ' ὀλίγον.

Οἱ νεανίαι τοῦ Μαλενσὰν καὶ τοῦ Σαίν
Νόλφ ἠτένιζον αὐτὴν μετὰ θαυμασμοῦ, οἱ
δὲ τοῦ Κρουγουέλ ἡ τοῦ Βίλλιο προσεπά-
θουν νὰ ἐπισύρῳσι τὸ βλέμμα της.

Ἡ Ἀγνὴ πρὸς ὅλους ἐμειδία, πλὴν ἤτο
τεθλιμμένη. Ἦν ὀλιγώτερον τοῦ συνήθους
εὐχρους.

Ἐν τούτοις ἦτο πάντοτε ὠραία καὶ
θελκτικὴ.

Ὁ Μισὸ διῆλθε πλησίον αὐτῆς καὶ ἐ-
γένετο πορφυροῦς.

— Καλημέρα, κύριε Μισό! εἶπεν ἡ
νεῖνις ἐπιχαρίτως χαιρετῶσα αὐτόν.

Ἀλλ' ὁ ἐνωμοτάρχης ἀπέστρεψε τὴν
κεφαλὴν μετὰ περιφρονήσεως συστρέφων
διὰ τῶν δακτύλων τὸν μύστακα.

Ἡ καρδία ἐν τούτοις τοῦ χωροφύλα-
κος ἐσκίρτησεν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς ἀπίστου.
Ἀλλ' ὁ Λεσγιδοῦ ἔλαβε τὰ μέτρα του.

Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ἀσθενής.

Ἡ ὠραία Ἀγνὴ εἶχε μαγεύοντας ὁ-
φθαλμούς!

Διὰ τοῦτο ὁ δικαστικὸς κλητὴρ, μὴ
θέλων ν' ἀφήσῃ τὸν εὐφλεκτον Μισὸ ἔρ-
μαιον τῶν ἀποτόμων τούτων ἐντυπώσεων,
ἔσυρεν αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρίδος, καθ' ἣν
στιγμὴν οὗτος, ἀναποφάσιτος, κυμαινό-
μενος μετὰ τῶν φιλεδικῶν πόθων του
καὶ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ὠραίων ἐσπερί-
δων τοῦ Πενοῆ πλησίον τῆς δροσερᾶς ἐκεῖ-
νης νεανίδος, ἐστρέφετο πρὸς τὴν Ἀγνὴν.

Ὁ Λεσγιδοῦ ἔφερεν αὐτὸν ἀπωτέρω.

Ἡ Ροζίνα, φοροῦσα τὴν ὠραιότεραν
αὐτῆς ἐσθῆτα, προηγείτο τοῦ φίλου της.

Ὁ Ἰβ ἔφθασε μετ' ὀλίγον χαρίεις, τὴν
βακτηρίαν κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ, εἰς τὸ ξε-
νοδοχεῖον τοῦ Στρατάρχου. Ἀνήγγειλε
τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ
Κορεντίνοθ θὰ ἤρχοντο βραδύτερον.

Δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀναμείνωσι διὰ νὰ
προγευματίσωσι.

Συνήντησαν φίλους καὶ ἐβράδυναν μετ'
αὐτῶν ἐν τῷ καπηλείῳ.

Πανταχόθεν ἐζήτουν παρ' αὐτῶν συμ-
βούλας διὰ τὴν σκοπιβολήν, τὴν πάλην
καὶ τὸν βάτραχον. Δὲν ἠδύναντο δὲ ν' ἀ-
ποφύγωσιν.

Ἡ κυρὰ Ζακού εἶχε διαφυλάξει εἰς τοὺς
φίλους της τοῦ Πενοῆ τὴν καλλιτέραν
θέσιν.

Οὐδὲ στρατηγούς, οὐδὲ μαρκησίους,
οὐδὲ τὰς ἄρχας προετίμα αὐτῶν.

Οἱ Κερανδάλ ὑπερέχον πάντων.